

Maverick Select. Daarvoor rangschikt hij aandelen naar potentieel rendement en risico op basis van fundamentele analyses van zijn discipelen.

■ Nieuwe posities ingenomen in het vierde kwartaal waren eBay, Valeant Pharmaceuticals, Catamaran, Calpine, F5 Networks.

■ De grootste posities zijn inmiddels eBay, Citrix Systems, Home Depot, TransDigm en SolarWinds.

**STEPHEN MANDEL
(LONE PINE CAPITAL)**

Miljardair en waardebelegger Seth Klarman omschreef Stephen Mandel als een fantastisch analist, waar-

mee zijn hedgefonds Lone Pine Capital zich onderscheidt van de rest van de fondsen.

Lone Pine Capital werd in 1997 opgericht met acht miljoen dollar. Inmiddels heeft het fonds meer dan 21 miljard dollar onder beheer en Mandel een geschat vermogen van ruim 1,5 miljard dollar vergaard.

Na zijn studies, onder andere aan de Harvard Business School, ging Mandel aan de slag bij Goldman Sachs waar hij het effectenvak leerde. Vervolgens maakte hij de stap naar Tiger Management.

Na zeven jaar als directeur en retailanalist begon hij met Lone Pine Capital voor zichzelf. Sinds de oprichting heeft het fonds het ruim 20 procent per jaar beter gedaan dan de S&P 500 index.

Mandel is niet in het hokje te plaatsen van waarde- of groeibelegger, maar gebruikt beide methoden in zijn strategie. Hij staat erom bekend een bottom-upstrategie te hanteren waarbij macro-economische bewegingen ondergeschikt zijn aan de aandelenselectie.

■ Nieuwe posities ingenomen in het vierde kwartaal waren Microsoft, IntercontinentalExchange, SBA Communications en McGraw-Hill.

■ De grootste posities zijn: Dollar General, Cognizant Technology, priceline.com, Baidu en Microsoft.

SPIEKEN BIJ DE GROTE JONGENS

Waar zijn de beleggingen van de meest geprezen hedgefondsmanagers te vinden en wanneer worden nieuwe posities bekendgemaakt? Links via veb.net/tigercubs

LOONKLOOF

door Sheila Sitalsing

Bedrijven met vijftig werknemers of meer worden wettelijk verplicht de verhouding tussen de beloning aan de top en op de werkvloer voor te leggen aan de ondernemingsraad. Lodewijk Asscher, de minister van Sociale Zaken die deze maand dit kabinetsvoorstel deed, hoopt dat transparantie leidt tot 'een matigende invloed op topinkomens'.

Het inkomen van de topman (m/v). Al jaren is het een steen des aanstoots van iedereen die zelf geen topman is, of weinig kans maakt er ooit eentje te worden. Politici pikten het chagrijn op en uiten geregeld dreigend bedoelde taal ('kleptocratentax', 'perverse bonuscultuur') maar van bruut ingrijpen in de loonsvorming in de private sector is het – godlof – nooit gekomen.

In Zwitserland is dat wel gepoogd. Daar was in november een referendum over beperking van de baas-koelieratio (BK-ratio) tot 1:12 (de top zou maximaal twaalf keer zoveel mogen verdienen als de laagstbetaalde op de werkvloer). Het brisante voorstel werd weggestemd. Té radicaal geacht, ook al waren de Zwitsers kwaad over de baas van Roche die 124 keer meer verdient dan de mannen van de postkamer.

Het blijft intrigeren: wat te doen met de salariering van mannen in loondienst die weinig risico lopen? Ze doen zwaar en verantwoordelijk werk, ze moeten zich verwaardigen tot contact met aandeelhouders, journalisten en ondergeschikten en op een kwade dag kunnen ze worden bedankt.

De vraag is of dat BK-ratio's rechtvaardigt van gemiddeld 19 in Nederland. En de loonkloof slinkt niet: in 2012 jaar stegen CEO-inkomens gemiddeld 6 procent, terwijl de algemene loonstijging beperkt bleef tot 1,8 procent, zo becijferde de Volkskrant onlangs. Na zo'n publicatie eist de SP traditioneel gevangenisstraffen of 100 procent belastingheffing op 'graaiers'.

Het is een raar debat. Want dat de top zichzelf goed bedeedt, is 'niet eerlijk', het geld kan naar kindjes in Syrië of naar de stagiair, en de rechtvaardigingen zijn potstierlijk (anders krijgt u apen aan het roer! afbreukrisico!). Maar is het erg? Ik wacht nog steeds op onderzoek naar de vragen: functioneren bedrijven met een hoge BK-ratio slechter, is het personeel minder gemotiveerd, wat is de ideale ratio ten behoeve van continuïteit en winstgevendheid van een onderneming?

En: zitten werknemers ermee? Toen bleek dat Eric Meurice van ASML 106 keer zoveel verdient als een gemiddelde ondergeschikte, ging Intermediair op zoek naar klagende werknemers. Die waren onvindbaar. Volgens een woordvoerder omdat bij ASML 'men er geen moeite mee heeft', maar dat niet wil zeggen omdat met vreest 'als slijmbal' over te komen.